

بسم الله الرحمن الرحيم

1400/01/09

موضوع: وجود مقدس حضرت مهدی (ارواحنا فداه) واسطه مطلق فیض خداوند متعال!

ویژه برنامه دانش افزایی مهدوی

آیت الله دکتر حسینی قزوینی:

اعوذ بالله من الشیطان الرجیم بسم الله الرحمن الرحیم و به نستعین و هو خیر ناصر و معین الحمد لله و الصلاة
على رسول الله و على آله آل الله لاسیما على مولانا بقية الله و اللعن الدائم على اعدائهم اعداء الله إلى يوم لقاء
الله الحمد لله الذى هدانا لهذا و ما كنا لنهتدى لولا أن هدانا الله

خدا را بر تمام نعمت هایش به ویژه نعمت ولایت سپاس می گویم و فرخنده میلاد موعود امم، بقية الله الاعظم،
عصاره عالم وجود و آن بزرگواری که؛

«و بِيَمِينِهِ رِزْقُ الْوَرَى وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتَتِ الْأَرْضُ وَ السَّمَاءُ»

زاد المعاد- مفتاح الجنان، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: اعلمی،

علاءالدین، ص 423، باب دعاء العذيلة الكبير

را به پیشگاه همه علاقه مندان به عصمت و طهارت و شما گرامیان تبریک و تهنیت عرض می کنم. خدا را به آبروی
حضرت صدیقه طاهره (سلام الله علیها) سوگند می دهم عیدی ما را فرج موفور السرور مولایمان حضرت بقية الله
الاعظم قرار بدهد، ان شاء الله.

موضوع بحث ما در رابطه با فواید وجودی حضرت بقیه الله الاعظم (اروحنا لتراب مقدمه الفداء) است مبنی بر اینکه در زمان غیبت که حضرت پشت پرده غیبت هستند و امروز چه فوایدی دارد و وجود مقدس حضرت بقیه الله الاعظم در زمان غیبت چه نقشی دارند.

قبل از آن که به این بحث اشاره شود، بحثی در رابطه با وظائف و شئونات انبیاء الهی و ائمه اطهار (علیهم السلام) است که بنده به صورت اختصار به آن اشاره می‌کنم.

انبیاء الهی و ائمه اطهار شئوناتی دارند و این شئونات از طرف خداوند عالم به آن بزرگواران واگذار شده است؛ چه مردم بخواهند یا نخواهند و چه قبول کنند یا قبول نکنند.

بحث هدایت مردم، مرجعیت علمی، تبیین موارد اختلافی، حفظ شریعت از هرگونه تحریف، وساطت در فیض، بسط عدالت و ایجاد مدینه فاضله، ایجاد وحدت و جلوگیری از تفرقه. هرکدام از این موضوعات بحث‌های مفصلی دارد که الان ما در مقام آن نیستیم.

در مقابل، آنچه الآن برای ما مسلم است، در رابطه با وساطت فیض است. ائمه اطهار و انبیاء گرامی واسطه کل فیوضات از طرف خداوند عالم به خلائق هستند.

«آلوسی» در کتاب «روح المعانی» جلد 15 صفحه 126 در رابطه با جایگاه نبی گرامی اسلام در عالم هستی بیان می‌کند و در ذیل آیه شریفه؛

(أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ)

آن‌ها کسانی هستند که خودشان وسیله‌ای (برای تقرب) به پروردگارشان می‌طلبند.

سوره اسراء (17): آیه 57

می‌نویسد:

«فكل من عبد من دون الله تعالى من عيسى وعزير والملائكة عليهم السلام وسيلتهم إلى الله تعالى نبينا»

تمام کسانی که مورد عبادت قرار گرفتند اعم از عیسی و عزیر و ملائکه (علیهم السلام) پیغمبر اکرم را وسیله بین خود و خدا قرار دادند.

«بل هو عليه الصلاة والسلام وسيلة سائر الموجودات والواسطة بينهم وبين الله تعالى في إفاضته سبحانه الوجود»

تمام موجودات اگر بخواهند لباس وجود به تن کنند، واسطه‌شان بین خود و خداوند متعال نبی گرامی اسلام است.

روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی، اسم المؤلف: العلامة أبي الفضل شهاب الدين السيد محمود الألوسی البغدادی، دار النشر: دار إحياء التراث العربي - بيروت، ج 15، ص 126، باب الإسرائ: (72) ومن كان في... ..

این نکته بسیار ظریفی است که ما باید کاملاً به آن دقت کنیم و ببینیم آیا این مسئله نسبت به ائمه اطهار (علیهم السلام) محقق شده است یا خیر. همچنین باید ببینیم روایات این موضوع را تأیید می‌کنند یا خیر.

«مرحوم شیخ صدوق» در کتاب «کمال الدین» روایتی را نسبت به وجود مقدس حضرت ولی عصر (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) مطرح می‌کند که بنده برای عزیزان اشاره کنم.

راوی این روایت «احمد بن اسحاق سعد اشعری» است. ایشان نقل می‌کند خدمت امام حسن عسکری (علیه السلام) رسیدم و در رابطه با امام بعد از آن بزرگوار سؤال کردم. حضرت فرمود:

«إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى لَمْ يَخْلُقِ الْأَرْضَ مُنْذُ خَلَقَ آدَمَ ع وَ لَا يَخْلُقُهَا إِلَّا أَنْ تَقُومَ السَّاعَةُ مِنْ حُجَّةٍ لِلَّهِ عَلَى خَلْقِهِ»

خدای عالم از روزی که حضرت آدم را آفرید تا قیام قیامت زمین را از حجت خودش خالی نمی‌گذارد.

جالب اینجاست که حضرت می‌فرماید:

«بِهِ يَدْفَعُ الْبَلَاءَ عَنِ أَهْلِ الْأَرْضِ وَ بِهِ يَنْزِلُ الْغَيْثُ وَ بِهِ يَخْرُجُ بَرَكَاتِ الْأَرْضِ»

توسط آن حجتی که خدای عالم قرار داده است بلاها از اهل زمین برداشته می‌شود، باران بارش می‌گیرد و زمین برکات خودش را بیرون می‌آورد.

«قَالَ فَقُلْتُ لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ فَمَنِ الْإِمَامُ وَ الْخَلِيفَةُ بَعْدَكَ»

راوی می‌گوید که عرض کردم: یا بن رسول الله! امام و خلیفه بعد از شما کیست؟!

«فَنَهَضَ ع مُسْرِعاً فَدَخَلَ الْبَيْتَ ثُمَّ خَرَجَ وَ عَلَى عَاتِقِهِ غُلَامٌ كَأَنَّ وَجْهَهُ الْقَمَرُ لَيْلَةَ الْبَدْرِ مِنْ أَبْنَاءِ الثَّلَاثِ سِنِينَ»

حضرت با سرعت داخل اتاقی رفت و کودک سه ساله‌ای را آورد که صورت مبارکشان مثل ماه شب چهارده می‌درخشید.

«فَقَالَ يَا أَحْمَدَ بْنَ إِسْحَاقَ لَوْ لَا كَرَامَتُكَ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ عَلَى حُجَّتِهِ مَا عَرَضْتُ عَلَيْكَ ابْنِي هَذَا»

امام حسن عسکری فرمودند: ای احمد! اگر تو پیش خداوند عالم آبرو نداشتی، هرگز فرزندم را به تو نشان نمی‌دادم.

«إِنَّهُ سَمِيَ رَسُولِ اللَّهِ ص وَ كُنِيَهُ الَّذِي يَمْلَأُ الْأَرْضَ قِسْطاً وَ عَدْلًا كَمَا مِلَّتْ جَوْرًا وَ ظُلْمًا»

حضرت در ادامه فرمودند:

«يَا أَحْمَدَ بْنَ إِسْحَاقَ مَثَلُهُ فِي هَذِهِ الْأُمَّةِ مَثَلُ الْخَضِرِ عَ وَ مَثَلُهُ مَثَلُ ذِي الْقَرْنَيْنِ»

ای احمد بن اسحاق! مثل فرزند من در این امت مثل حضرت خضر و حضرت ذی القرنین است.

حضرت خضر بدون آنکه مردم او را بشناسند در رفع مشکلات مردم و تصرفات ولایی دخالت می‌کرد، به طوری که حضرت موسی نبی الله هم تاب و تحمل ولایت تکوینی او را نداشت.

قرآن کریم داستان مفصل حضرت خضر مبنی بر سوراخ کردن کشتی و قتل نوجوان و بنا کردن دیوار را بیان می‌کند. حضرت خضر فلسفه این کارها را بیان می‌کند و می‌فرماید: انجام همه این موارد به امر الهی بوده و من به دستور خداوند این کارهای ولایی را انجام دادم.

حضرت ولی عصر (اروحنا فداء) نیز با اذن الهی همان تصرفاتی که حضرت خضر در عالم هستی انجام می‌دهد، نه تنها بر کره زمین بلکه بر تمام عالم هستی دارند.

قرآن کریم ماجرای ذوالقرنین و کارهایی که انجام می‌داد را مفصل آورده است. امام حسن عسکری در ادامه فرمودند:

«وَاللَّهِ لَيَغِيْبَنَّ غَيْبَةً لَا يَنْجُو فِيهَا مِنَ الْهَلَكَةِ إِلَّا مَنْ ثَبَّتَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ عَلَى الْقَوْلِ بِإِمَامَتِهِ وَ وَقَفَّهُ فِيهَا

لِلدُّعَاءِ بِتَعْجِيلِ فَرْجِهِ»

به خدا سوگند او غیبتی طولانی خواهد داشت که هیچکس در آن نجات نمی‌یابد، مگر کسی که خدای تعالی او را در اعتقاد به امامت ثابت بدارد و در دعای به تعجیل فرج موفق سازد.

کمال الدین و تمام النعمة، نویسنده: ابن بابویه، محمد بن علی، محقق / مصحح: غفاری، علی اکبر، ج

2، ص 384، ح 1

از این روایت چنین استفاده می‌کنیم که امروزه واسطه فیض از طرف خدای عالم به عالم هستی وجود مقدس حضرت بقیة الله الاعظم (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) است.

«وَيَمْنِهِ زُرْقُ الْوَرَىٰ وَ بِوُجُودِهِ ثَبَّتَتِ الْأَرْضُ وَالسَّمَاءُ»

زاد المعاد- مفتاح الجنان، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: اعلمی،

علاءالدین، ص 423، باب دعاء العدیلة الکبیر

برای اینکه این قضیه را به خوبی تثبیت کنیم و از روایات و اقوال بزرگان پشتمانه‌ای برای این مسئله داشته باشیم، ناگزیر هستیم دو مورد از منابع روایی شیعه و اهل سنت را بیان کنم.

طبق این روایات، اولیای الهی و ائمه اطهار (علیهم السلام) واسطه فیض میان خالق و مخلوق و الله و عالم هستی بودند. ما در زیارت جامعه کبیره که در حقیقت یک دوره امام شناسی است، می‌خوانیم:

«بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَخْتِمُ اللَّهُ»

آغاز و فرجام هستی توسط شما صورت گرفته است.

«وَ بِكُمْ يَنْزِلُ الْغَيْثُ»

و به واسطه شما باران فرو می‌ریزد.

«وَ بِكُمْ يَمْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ»

به سبب شماست که این کرات می‌چرخند و به همدیگر برخورد ندارند و نظم خاصی بر این کرات حاکم است.

«وَ بِكُمْ يَنْفُسُ الْهَمَّ وَ يَكْشِفُ الضَّرَّ»

غمها و گرفتاری‌ها توسط شما برطرف می‌شود.

من لا يحضره الفقيه، نویسنده: ابن بابویه، محمد بن علی، محقق / مصحح: غفاری، علی اکبر، ج 2، ص

615، ح 3213

این عبارت و عبارات دیگر را در متن زیارت جامعه کبیره می‌خوانیم. زیارت جامعه کبیره را «مرحوم شیخ صدوق» (رضوان الله تعالی علیه) در کتاب «من لا يحضره الفقيه» آورده است.

همچنین «مرحوم شیخ طوسی» در کتاب «تهذیب الاحکام» این زیارت را آورده‌اند. این زیارت همچنین در کتاب «عیون اخبار الرضا» نقل شده است. «مرحوم علامه مجلسی» در کتاب «بحارالانوار» جلد 99 وقتی به زیارت جامعه کبیره می‌رسد، می‌فرماید:

«أصح الزيارات سندا و أعمها موردا و أفصحها لفظاً و أبلغها معنى و أعلاها شأنًا»

این زیارت از نظر سند صحیح‌ترین و از نظر مفهوم فراگیرترین و از نظر لفظ فصیح‌ترین و از نظر معنا بلیغ‌ترین و از نظر جایگاه هم بالاترین جایگاه را در میان زیارات دارد.

بحار الأنوار، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: جمعی از محققان، ج 99،

ص 144، ح 4

پدر بزرگوار «علامه مجلسی» در کتاب «روضه المتقین» که شرح کتاب «من لا يحضره الفقيه» هست، در خصوص زیارت جامعه کبیره می‌نویسند:

«و أنها أكمل الزيارات و أحسنها»

این زیارت کامل‌ترین و نیکوترین زیاراتی است که به دست ما رسیده است.

روضه المتقين فى شرح من لا يحضره الفقيه، نویسنده: مجلسی، محمدتقی بن مقصودعلی، محقق /
مصحح: موسوی کرمانی، حسین و اشتهاردی علی پناه، ج 5، ص 452، باب زیارة جامعة لجميع الأئمة
صلوات الله عليهم

امام خمینی در این زمینه تعبیری دارند و می‌فرماید: "بعضی از معارف در توحید و مقامات ائمه اطهار بوده است که آن بزرگواران نمی‌توانستند آنها را در قالب روایت بیان کنند، زیرا مخاطبین توانایی هضم این مسئله را نداشتند. ائمه اطهار (علیهم السلام) این معارف والا و سنگین را در قالب دعا و یا در قالب زیارات آورده‌اند."

«مرحوم کلینی» (رضوان الله تعالی علیه) در کتاب «کافی» جلد 4 روایتی را برای امام حسین (علیه السلام) نقل می‌کند که «مرحوم محدث قمی» هم در کتاب «مفاتیح الجنان» باب زیارات مطلقه امام حسین (علیه السلام) آورده است.

امام حسین (علیه السلام) زیارات متعددی نظیر زیارت عاشورا، زیارت شب بیست و هفتم رجب و زیارت شب قدر دارند. همچنین زیاراتی هم در باب زیارات مطلقه آمده است که حدود هشت زیارت است. در زیارت اول از باب زیارات مطلقه امام حسین آمده است:

«بِكُمْ يَبِينُ اللَّهُ الْكُذِبَ وَ بِكُمْ يَبَاعِدُ اللَّهُ الزَّمَانَ الْكَلْبَ وَ بِكُمْ فَتَحَ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَخْتِمُ اللَّهُ وَ بِكُمْ يَمْخُو مَا يَشَاءُ
وَ بِكُمْ يَنْثِيثُ وَ بِكُمْ يَفُكُ الدُّلَّ مِنْ رِقَابِنَا وَ بِكُمْ يَذْرِكُ اللَّهُ تِرَةً كُلِّ مُؤْمِنٍ يَطْلُبُ بِهَا»

سپس می‌فرمایند:

«وَ بِكُمْ تُنْثِيثُ الْأَرْضُ أَشْجَارَهَا»

اگر زمین درختان را می‌رویاند واسطه فیض شما هستید.

«وَ بِكُمْ تُخْرِجُ الْأَشْجَارُ أَنْمَارَهَا»

اگر درختان میوه می‌دهند واسطه فیض شما هستید.

«وَبِكُمْ تُنْزِلُ السَّمَاءَ قَطْرَهَا»

اگر از آسمان باران می‌بارد، واسطه فیض شما هستید.

«وَبِكُمْ يَكْشِفُ اللَّهُ الْكُزْبَ»

بیت القصیر این زیارت اینجاست که می‌فرماید:

«إِرَادَةُ الرَّبِّ فِي مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تَهْبِطُ إِلَيْكُمْ وَ تَصْدُرُ مِنْ بُيُوتِكُمْ»

اراده خدا در امور عالم ابتدا به قلب شما نازل می‌شود و از آنجا صادر می‌شود.

الكافی، نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب، محقق / مصحح: غفاری علی اکبر و آخوندی، محمد، ج 4،

ص 576، ح 2

«وَبِكُمْ يَكْشِفُ اللَّهُ الْكُزْبَ» به این معنا نیست که "به خاطر شما"، بلکه به معنای "به واسطه شماست".

بنده از دوستان تقاضا دارم در ماه مبارک رمضان تلاش کنند هرشب چند صفحه از «شرح دعای سحر» اثر امام خمینی (رضوان الله تعالی علیه) را مطالعه کنند.

امام خمینی در «شرح دعای سحر» نکات ظریف و زیبا و تکان دهنده‌ای در رابطه با شرح فقرات دعای سحر دارد و زمانی که به فراز؛

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ مَشِيَّتِكَ بِأَمْضَاهَا وَ كُلِّ مَشِيَّتِكَ مَاضِيَةَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِمَشِيَّتِكَ كُلِّهَا»

می‌رسد، قلم فرسایی بسیار زیبایی دارد. آن بزرگوار سپس حدیث مشیت را از کتاب «کافی» مطرح می‌کند که در کتاب «کافی» آمده است:

«خَلَقَ اللَّهُ الْمَشِيَّةَ بِنَفْسِهَا ثُمَّ خَلَقَ الْأَشْيَاءَ بِالْمَشِيَّةِ»

خداوند عالم تمام آفرینش را با مشیت آفرید، اما مشیت را به نفسه آفرید.

الكافي، نویسنده: کلینی، محمد بن یعقوب، محقق / مصحح: غفاری علی اکبر و آخوندی، محمد، ج 1، ص 110، ح 4

امام صادق (علیه السلام) می فرماید:

«نحن مشية الله»

مستدرک سفینه البحار، نویسنده: الشیخ علی النمازی الشاهرودی، ج 6، ص 99، باب القضاء والقدر والمشيئة

در جای که می فرماید:

«إِزَادَةُ الرَّبِّ فِي مَقَادِيرِ أُمُورِهِ تَهَيِّطُ إِلَيْكُمْ وَ تَصُدُّ مِنْ بُيُوتِكُمْ»

کاملاً واضح و روشن است که امام واسطه کل فیوضات است. تعبیر آیت الله العظمی خوئی در این زمینه چنین است:

« لاشبهة في ولايتهم على المخلوق باجمعهم كما يظهر من الاخبار لكونهم واسطة في اليجاد وبهم الوجود، و هم السبب في الخلق، إذ لولاهم لما خلق الناس كلهم وانما خلقوا لاجلهم وبهم وجودهم وهم الواسطة في افاضة، بل لهم الولاية التكوينية لمادون الخالق »

مصباح الفقاهة من تقرير بحث الاستاذ الاكبر آية الله العظمی الحاج السيد أبو القاسم الموسوي الخوئی دامت افاضاته لمؤلفه الميرزا محمد علي التوحيدى التبريزي، المطبعة الحيدرية النجف 1374 هـ 1954م،

ج6، ص 36

این روایت را «مرحوم ابن قولویه» در کتاب «کامل الزیارات» صفحه 365 آورده است. به تعبیر آیت الله العظمی خوئی تمام روات این کتاب ثقه هستند.

جالب این است که «مرحوم شیخ صدوق» در کتاب «من لا یحضره الفقیه» جلد دوم صفحه 598 این زیارت امام حسین (علیه السلام) می‌آورد و می‌نویسد: من در میان زیارات امام حسین (علیه السلام) این زیارت را انتخاب کردم؛

«لَأَنَّهَا أَصْحُ الزِّيَارَاتِ عِنْدِي مِنْ طَرِيقِ الرَّوَايَةِ وَ فِيهَا بَلَاغٌ وَ كَفَايَةٌ»

زیرا از طریق روایت و سند صحیح‌ترین روایت نزد من است و در این روایت هرچه گفتمی بوده گفته شده است.

من لا یحضره الفقیه، نویسنده: ابن بابویه، محمد بن علی، محقق / مصحح: غفاری، علی اکبر، ج 2، ص 598، ح 3200

به بیان بهتر امام در این زیارت هرچه گفتمی بود را بیان کردند. به قول معروف در خانه اگر کس است، یک حرف بس است! ما در این زمینه روایات زیادی داریم و شاید بیش از سی روایت در مصادر شیعه و زیارتنامه‌ها داریم که ائمه اطهار واسطه فیض هستند.

در رابطه با ولایت تکوینی ائمه اطهار اگر فرصتی شد و در خدمت دوستان بودیم، بنده مفصلاً فرمایشات بزرگان نظیر «علامه حلی»، «شیخ طوسی»، «صاحب جواهر»، «صاحب کفایه»، «مرحوم نائینی»، امام خمینی و آیت الله العظمی خوئی را مطرح خواهیم کرد.

آن بزرگان معتقدند که ائمه اطهار واسطه فیض هستند و به اذن الله تبارک و تعالی بر کل ما سوی الله ولایت دارند.

شاید بعضی افراد تصور کنند که این سخن راجع به ائمه اطهار غلو است و برای افراد بسیاری نظیر اهل سنت قابل هضم نباشد. من برای پاسخ به این شبهه، ناگزیر هستم به سراغ استوانه‌های علمی اهل سنت بروم.

در کتاب «فیض القدير» اثر آقای «مناوی» متوفای 1250 هجری یکی از علمای بزرگ اهل سنت در جلد 6 صفحه 297 روایتی از قول «سمهودی» نقل شده است و می‌نویسد:

«وقال السمهودی یحتمل أن المراد بأهل بيته هنا علماءهم الذين یقتدی بهم كما یقتدی بالنجوم آلتی إذا خلت السماء منها جاء أهل الأرض من الآيات ما یوعدون»

در ادامه می‌نویسد:

«لما خلق الدنيا لأجل المصطفى»

عالم هستی به خاطر حضرت نبی مصطفی آفریده شده است.

این اشاره به حدیث شریف:

«لو لاک لما خلقت الأفلاک»

عوالم العلوم و المعارف و الأحوال من الآيات و الأخبار و الأقوال (مستدرک سیده النساء إلى الإمام الجواد، نویسنده: بحرانی اصفهانی، عبد الله بن نور الله، محقق / مصحح: موحد ابطحی اصفهانی، محمد باقر،

ج 11، ص 44

دارد. ایشان در ادامه می‌نویسد:

«جعل دوامها بدولته ثم بدوام أهل بيته ع»

دوام عالم هستی هم به برکت پیغمبر اکرم و اهل بیت اوست.

فیض القدیر شرح الجامع الصغیر، اسم المؤلف: عبد الرؤوف المناوی، دار النشر: المكتبة التجارية الكبرى -

مصر - 1356 هـ الطبعة: الأولى، ج 6، ص 297، فصل فی المحلی بأل من هذا الحرف

این روایت بدان معناست که اگر عالم هستی بخواهد دوام داشته باشد، واسطه این دوام و استمرار، اهل بیت نبی گرامی اسلام است.

آقای «سمهودی» در کتاب «جواهر العقدين» در رابطه با حدیث شریف ثقلین و حدیث نجوم تعبیری جالبی دارد که «مناوی» هم عین همان عبارت را نقل می کند و می نویسد:

«ان ذلك يفهم وجود من يكون اهلا للتمسك به من أهل البيت و العترة الطاهرة في كل زمان وجدوا فيه الى قيام الساعة»

ما از این روایات می فهمیم که در هر زمان باید یکی از اهل بیت عصمت و طهارت باشند برای تمسک خلائق و واسطه فیضشان تا قیام قیامت.

«أمانا لاهل الأرض»

اهل بیت مایه امنیت کره زمین هستند.

«فاذا ذهبوا ذهب أهل الارض»

روزی که اهل بیت از دنیا بروند، مردم زمین همگی نابود خواهند شد.

فیض القدیر شرح الجامع الصغیر، اسم المؤلف: عبد الرؤوف المناوی، دار النشر: المكتبة التجارية الكبرى -

مصر - 1356 هـ الطبعة: الأولى، ج 3، ص 15

به عبارت دیگر وجود خلائق و وجود مردم به وجود اهل بیت (علیهم السلام) بستگی دارد. آنچه که می تواند واسطه فیض باشد، این بزرگواران هستند. واسطه فیض که رفت، دیگر فیضی در آنجا نیست.

بنده همیشه مثال می‌زنم. در حال حاضر در استودیو مشاهده می‌کنیم نور چراغ‌ها و کامپیوتر و دیگر تجهیزات هست. این نور قطعاً از کارخانه مولد برق به ما می‌رسد. واسطه این نور همین سیم‌های برق است. اگر این سیم‌های برق قطع شود، آیا در این ساختمانی که هستیم نوری وجود خواهد داشت؟ خیر؛ تاریکی محض است. ائمه اطهار (علیهم السلام) هم به همین شکل واسطه فیض میان خلأئق و هستی و خالق هستی هستند. روزی که بزرگواران از دنیا بروند، دیگر نور وجودی در عالم هستی نیست.

آقای «آلوسی» که خود سلفی مذهب است، در کتاب تفسیر «روح المعانی» جلد اول تعبیری دارد که عبارت مفصلی است. ایشان می‌نویسد:

«ولم تزل تلك الخلافة في الإنسان الكامل إلى قيام الساعة وساعة القيام»

در عالم هستی همواره باید یک انسان کاملی تا قیام قیامت بین مردم باشد.

«بل متی فارق هذا الإنسان العالم مات العالم»

این انسان کامل وقتی از دنیا برود عالم هم از بین رفته است.

«لأنه الروح الذی به قوامه»

زیرا قوام عالم هستی به روح آن انسان کامل بستگی دارد.

البته ایشان مطالب بسیار مفصلی دارد و می‌گوید:

«وفي القيام ضيق والمنكرون كثيرون ولا مستعان إلا بالله عز وجل»

من در اینجا خیلی زیاد نمی‌توانم قلم فرسایی کنم، زیرا منکرین زیاد هستند.

روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی، اسم المؤلف: العلامة أبی الفضل شهاب الدین
السید محمود الألوسی البغدادی، دار النشر: دار إحياء التراث العربی - بیروت، ج 1، ص 220، باب البقرة:
(30) واذ قال ربک... ..

ایشان می‌نویسد: این انسان کامل باید همواره در عالم هستی باشد. اگر این انسان کامل که روح عالم هستی
هست از دنیا برود، دنیا بی روح می‌شود و دیگر هیچ ارزشی ندارد.

بنده از دوستان تقاضا می‌کنم یک میان برنامه پخش کنند و بعد مطالبی از منابع اهل سنت خدمت عزیزان عرض
کنم مبنی بر اینکه اهل بیت مایه امنیت زمین و خلأق هستند. ائمه اطهار واسطه فیض هستند و امروز این واسطه
منحصر در وجود مقدس حضرت ولی عصر هست.

در رابطه با اینکه ائمه اطهار (علیهم السلام) و اهل بیت عصمت و طهارت واسطه فیض میان خالق و عالم هستی
هستند و امروز وجود مقدس حضرت بقیه الله الاعظم واسطه میان خداوند متعال و مردم است، مطالبی عرض
شد.

در این رابطه چندین نکته وجود دارد که بنده تقاضا دارم عزیزان خوب دقت کنند. وجود این نکات مخصوصاً در
منابع و مبانی اعتقادی اهل سنت شاید از الطاف خفیه خدای عالم باشد.

نکته اول این است که اهل سنت روایات متعددی آورده‌اند پیرامون اینکه اهل بیت مایه امنیت مردم زمین هستند.
در کتاب «المستدرک علی الصحیحین» اثر «حاکم نیشابوری» جلد 2 صفحه 486 آمده است که پیامبر فرمود:

«وأهل بیتی أمان لأمتی»

اهل بیت من مایه امنیت امت من هستند.

«فإذا ذهب أهل بیتی أتاها ما یوعدون»

روزی که اهل بیت من از دنیا بروند قیامت برپا خواهد شد.

«صحيح الإسناد ولم يخرجاه»

المستدرک علی الصحیحین، اسم المؤلف: محمد بن عبدالله الحاکم النیسابوری، دار النشر: دار
الکتب العلمیة - بیروت - 1411 هـ - 1990 م، الطبعة: الأولى، تحقیق: مصطفی عبد القادر عطا، ج 2،
ص 486، ح 3676

طبق این روایت آنچه می‌تواند به امت و عالم هستی امنیت بدهد و فیض الهی را به عالم هستی برساند، اهلیت
(علیهم السلام) هستند. زمانی که اهل بیت از دنیا رفتند، دیگر واسطه فیضی نیست و قیامت برپا خواهد شد.

«ابن حجر عسقلانی» هم در کتاب «مطالب العالیه» جلد 16 همین تعبیر را آورده است و می‌نویسد:

«النجوم أمان لأهل السماء، وأهل بیتی رضی الله عنهم أمان لأمتی»

همانگونه که ستارگان مایه امنیت اهل آسمان هستند، اهلیت من هم مایه امنیت امت هستند.

المطالب العالیة بزوائد المسانید الثمانية، اسم المؤلف: أحمد بن علی بن حجر العسقلانی، دار النشر: دار
العاصمة/ دار الغیث - السعودیة - 1419 هـ الطبعة: الأولى، تحقیق: د. سعد بن ناصر بن عبد العزیز
الشتری، ج 16، ص 215، ح 3972

آقای «طبرانی» در کتاب «معجم الكبير» جلد 7 صفحه 22 نیز همین تعبیر را دارد و می‌نویسد:

«وَإِنَّ أَهْلَ بَيْتِي أَمَانٌ لِأُمَّتِي»

المعجم الكبير، اسم المؤلف: سليمان بن أحمد بن أيوب أبو القاسم الطبرانی، دار النشر: مكتبة الزهراء -
الموصل - 1404 - 1983، الطبعة: الثانية، تحقیق: حمدی بن عبدالمجید السلفی، ج 7، ص 22، ح 6260

نکته دوم این است که اهل سنت معتقدند یک سری بندگان الهی هستند و از آنها به «اوتاد» یا «ابدال» تعبیر می‌کنند. «اوتاد» به معنای میخ‌های زمین و واسطه استحکام زمین هستند و «ابدال» جایگزین انبیاء هستند که توسط آنها تدبیر عالم هستی صورت می‌گیرد.

(فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا)

و آنها که امور را تدبیر می‌کنند.

سوره نازعات (79): آیه 5

همانگونه که قرآن کریم در رابطه با قبض روح انسان‌ها در یک جا می‌فرماید که خدای عالم انسان‌ها را قبض روح می‌کند و در جای دیگری از قرآن کریم می‌فرماید ملائکه به امر الهی قبض روح می‌کنند، تدبیر عالم هستی هم این چنین است.

در این زمینه عبارتی را از «ابن تیمیه حرانی» در کتاب «مجموعه الفتاوی» جلد 4 صفحه 379 بیان می‌کنم. ایشان می‌نویسد: بعضی از علما و بزرگان هستند که تدبیر عالم هستی به اذن الله توسط اینها صورت می‌گیرد.

«هُم تَجْرِي أَرْزَاقُ الْعِبَادِ عَلَى أَيْدِيهِمْ»

روزی بندگان به دست این افراد در جریان است.

«وَيُنزِلُونَ بِالْعُلُومِ وَالْوَحْيِ وَيَحْفَظُونَ»

علوم و وحی نیز توسط اینهاست و این بزرگان مایه حفظ عالم هستی هستند.

«وَيَمْسِكُونَ وَغَيْرُ ذَلِكَ مِنْ أَعْمَالِ الْمَلَائِكَةِ»

خدای عالم به بعضی از ملائکه و بعضی از بندگان صالح چنین قدرتی داده است.

کتاب و رسائل و فتاویٰ شیخ الإسلام ابن تیمیة، اسم المؤلف: أحمد عبد الحلیم بن تیمیة الحرانی أبو العباس، دار النشر: مكتبة ابن تیمیة، الطبعة: الثانية، تحقیق: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم العاصمي النجدي، ج 4، ص 379، باب فَاَلْجَوَابُ مِنْ وُجُوهِ

ایشان در این زمینه مفصل توضیح می‌دهد و می‌گوید: ما اگر این باب را باز کنیم، در رابطه با فضائل صالحین و کسانی که در این زمینه دقت کنند کاملاً مسئله روشن است.

باز هم «ابن تیمیه» در کتاب «مجموعه الفتاویٰ» جلد بیست و سوم زمانی که به ابدال می‌رسد، می‌نویسد:

«بِهِمْ تُزْرَقُونَ وَبِهِمْ تُنْصَرُونَ»

به واسطه ابدال است که به شما روزی می‌رسد و نصرت پیدا می‌کنید.

کتاب و رسائل و فتاویٰ شیخ الإسلام ابن تیمیة ، اسم المؤلف: أحمد عبد الحلیم بن تیمیة الحرانی أبو العباس، دار النشر: مكتبة ابن تیمیة، الطبعة: الثانية، تحقیق: عبد الرحمن بن محمد بن قاسم العاصمي النجدي، ج 23، ص 102، فَضْلٌ: وَأَمَّا الْقُنُوتُ: فَالْأَسْ فِيهِ طَرْفَانِ وَوَسْطُ

این‌ها نکاتی هستند که می‌بینیم در منابع اهل سنت آمده است. به عنوان مثال «بخاری»، «فخر رازی» و «عظیم آبادی» این روایت را در کتب خود نقل کرده‌اند.

بنده خواستم این مطالب را از «ابن تیمیه» بیاورم، زیرا آنها اشکالات زیادی بر شیعه می‌گیرند در حالی که خود معتقدند یک سری ابدال وجود دارند. حال ما کاری نداریم مرادشان از ابدال چیست، اما معتقدند توسط این ابدال و اوتاد روزی‌ها صورت می‌گیرد و تدبیر عالم رقم می‌خورد.

«ابن تیمیه» بازهم در کتاب «مجموعه الفتاوی» جلد 4 صفحه 61 می‌گوید: این ابدال در حقیقت قائم مقام انبیاء هستند. همانطور که انبیاء الهی واسطه فیض بودند، این ابدال هم واسطه فیض هستند. همچنین «هیثمی» در کتاب «مجمع الزوائد» می‌نویسد:

«إني سمعت رسول الله يقول البداء بالشام وهم أربعون رجلا»

از پیغمبر اکرم شنیدم که می‌فرمودند: بُدَاءَ شامِ چهل نفر هستند.

«كلما مات رجل أبدل الله رجلا مكانه»

هرکدام از آن‌ها از دنیا برود خدا کسی را جایگزین می‌کند.

«يستقى بهم الغيث وينتصر بهم على الأعداء ويصرف عن أهل الشام بهم العذاب»

آسمان بارانش را به واسطه آن‌ها می‌باراند. اگر کسی بر دشمن پیروز شود توسط آن‌ها هست.

«رواه أحمد ورجاله رجال الصحيح»

مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، اسم المؤلف: علي بن أبي بكر الهيتمي، دار النشر: دار الريان للتراث/دار الكتاب العربي - القاهرة، بيروت - 1407، ج 10، ص 62، باب ما جاء في الأبدال وأنهم بالشام

ما هم معتقدیم که در کنار حضرت ولی عصر (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) افرادی هستند. آنچه بر بنده ثابت است، این است که سیزده یا چهارده نفر هستند.

در حقیقت این افراد از یاران و دوستان نزدیک حضرت ولی عصر هستند و برای رفع مشکلات مردم و تصرف در امور مردم مثل قضیه حضرت خضر به امر حضرت ولی عصر کار انجام می‌دهند.

بنده توفیق داشتم با بعضی از این بزرگان نظیر آیت الله سید عبدالکریم کشمیری و مرحوم آیت الله مجتهدی و دیگران آشنا بودم و مطالبی از آنها دیدم و از محضر آن بزرگواران استفاده بردم.

نقل شده است «دکتر امامی» در دوران دانشجویی در آلمان تحصیل می‌کرد. «مرحوم سید جعفر مجتهدی» به امر حضرت ولی عصر (ارواحنا فداه) به آنجا می‌رود و یک جوان مسیحی را شفا می‌دهد. ماجرای این قضیه در اینترنت موجود هست و می‌توانید مطالعه کنید.

شاید این قضیه نمی‌تواند از قدرتی باشد که توسط حضرت ولی عصر (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) در عالم صورت می‌گیرد؛ خواه به صورت مستقیم توسط حضرت ولی عصر یا توسط یارانی که در محضر او هستند که سیزده یا چهارده نفر هستند.

هرکدام از یاران حضرت ولی عصر از دنیا برود، حضرت بقیة الله الأعظم شخص دیگری را جایگزین او می‌کند.

یاران حضرت ولی عصر از نظر تزکیه نفس و مقامات عالیه به جایی رسیده‌اند که دارای ولایت تکوینی و طی الارض هستند. همچنین در روایت داریم که بعضی از یاران حضرت ولی عصر دارای طی الهوا هستند.

امروز، روز نیمه شعبان است و بنده می‌خواهم یک عیدی به عزیزان تقدیم کنم. بنده با یکی از این عزیزان آشنایی دارم و الآن هم در قید حیات هستند.

ایشان نقل می‌کرد که من با یکی از اولیای الهی در ارتباط بودیم. ایشان یک روز از من خواست که چیزی از او بخواهم. من گفتم: من چیزی به ذهنم نمی‌آید. لازم به ذکر است که ایشان می‌گفت ما در شهر قم بودیم.

این اولیای الهی گفت: آیا نمی‌خواهی به زیارت حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) بروی؟! من گفتم: بله، می‌خواهم به زیارت امیرالمؤمنین بروم.

ایشان عبارتی را به من یاد داد و من هم آن را گفتم. یک مرتبه نگاه کردم و دیدم در حرم حضرت امیرالمؤمنین (سلام الله علیه) هستم. حرم را زیارت کردم و بعد از آن چند جای دیگر رفتیم.

این اولیاء الهی که واسطه حضرت ولی عصر (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) و دیگران هستند، عباراتی فرمودند و گفتند که آنها را به زبان بیاورید. بنده این جملات را گفتم و بعد از زیارت حرم امیرالمؤمنین و چند جای دیگر به شهر قم بازگشتیم.

افراد و اولیاء زیادی هستند که ارتباط تنگاتنگ با حضرت ولی عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) دارند. ان شاء الله که خداوند عالم روزی مان قرار دهد تا خود حضرت را ببینیم. البته از نظر بنده دیدن حضرت صاحب الزمان خیلی آسان است.

در روایت آمده است حضرت بقیة الله الأعظم می فرماید: "دلیل اینکه شیعیان به فیض دیدن ما نمی رسند، به این خاطر است که شیعیان کارهایی انجام می دهند که ما آن کارها را دوست نداریم." اگر ما خودمان را بسازیم و به تعبیر امام خمینی قدم روی هوای نفس بگذاریم؛

(وَ أَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَ نَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ)

و آن کس که از مقام پروردگارش خائف بوده و نفس را از هوی باز داشته بهشت جایگاه او است.

سوره نازعات (79): آیات 40 و 41

اگر یک قدم روی هوای نفس بگذاریم، قدم دیگر در کوی جانان هستیم. شرح حال بزرگانی نظیر «مرحوم قاضی بزرگ» و «مرحوم شیخ جعفر مجتهدی» و داستان هایی که از این بزرگواران نقل شده است را مشاهده کنید.

بنده افتخار داشتم حدود نُه سال در خدمت «شیخ جعفر مجتهدی» و آیت الله کشمیری بودم و مطالبی دیدیم که به تعبیر «مرحوم شهید مطهری» این مطالب رفتنی و دیدنی است، گفتنی و شنیدنی نیست. «بابا طاهر عریان» در این زمینه شعری دارد و می‌گوید:

خوشا آنان که هر شامان ته وینند

سخن با ته گزند با ته نشینند

گرم دسرس نبی آیم ته وینم

بشم آنان بوینم که ته وینند

اگر ما ارتباطمان را با حضرت ولی عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) درست انجام بدهیم، به مقامات بالایی می‌رسیم.

مرحوم آیت الله بیدآبادی که در اصفهان مدفون هستند، می‌فرمود: همواره خودتان را در محضر حضرت ولی عصر ببینید و حضرت را ناظر و شاهد احوال خودتان بدانید.

امام خمینی (رضوان الله تعالی علیه) در کتاب «مصباح الهدایه» می‌فرماید: علم امام به عالم هستی از علم خود عالم هستی بر این عالم هستی بالاتر و قوی‌تر است.

امام خمینی در وصیتنامه الهی و سیاسی خود فرمودند: ائمه اطهار (علیهم السلام) به اذن الله شاهد و ناظر اعمال ما هستند.

اگر ما حضرت ولی عصر (ارواحنا فدای) را حاضر و شاهد خودمان بدانیم و ناظر بر اعمال قلبیه و قالبیه خودمان بدانیم، نود و نُه درصد از مراحل کمالات را طی کرده‌ایم.

به تعبیر مرحوم آیت الله العظمی بهجت وقتی شما «یا صاحب الزمان» می گوید قبل از آنکه صدای شما به گوش شما برسد، به محضر حضرت ولی عصر (ارواحنا فداه) می رسد.

بین دهان و گوش شما چهار انگشت بیشتر فاصله نیست. وقتی «یا صاحب الزمان» می گوید، قبل از آنکه گوش شما بشنود امام زمان می شنود. ما باید عقیده و ارتباطمان این چنین باشد و بدانیم آنچه از فیوضات به ما می رسد، همه به برکت این بزرگواران است.

همگی اعتقادات «ابن خلدون» را می شناسید. ایشان در کتاب «مقدمه» خود جلد دوم تعبیری دارد مبنی بر اینکه تعدادی از ابدال و اوتاد بعد از ظهور حضرت ولی عصر (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) با حضرت بیعت می کنند. آقای «سیوطی» در کتاب «الحاوی للفتاوی» می نویسد:

«المهدی خیر الناس أهل نصرته و بیعته من أهل کوفان و الیمن و أبدال الشام»

تعدادی از ابدال از اهل کوفه و یمن و ابدال شام هستند که بعد از ظهور حضرت ولی عصر با حضرت بیعت می کنند.

الحاوی للفتاوی فی الفقه و علوم التفسیر و الحدیث و الاصول و النحو و الاعراب و سائر الفنون، اسم المؤلف: جلال الدین عبد الرحمن بن أبی بکر السیوطی، دار النشر: دار الکتب العلمیة - بیروت / لبنان - 1421 هـ - 2000 م، الطبعة: الأولى، تحقیق: عبد اللطیف حسن عبد الرحمن، ج 2، ص 72، باب بسم الله الرحمن الرحیم

از میان علمای معاصر ما «مولانا مفتی محمد طاهر مسعود» در کتاب «عقائد اهل سنت و جماعت» نسبت به حضرت مهدی (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) به صراحت بیان می کند: "تعدادی از مردان صالح الهی در کنارش جمع می شوند. اولیاء الله و ابدال شام و عراق و یمن در خدمتش حاضر می شوند و با حضرت بیعت می کنند." اینها مسائلی است که عزیزان بیننده باید دقت داشته باشند. در این زمینه در کتب شیعه هم روایت داریم:

«وَلَوْ لَا ذَلِكَ لَسَاخَتْ الْأَرْضُ بِأَهْلِهَا»

اگر حجت در کره زمین نباشد زمین اهلش را در خودش فرو می‌برد.

بحار الأنوار، نویسنده: مجلسی، محمد باقر بن محمد تقی، محقق / مصحح: جمعی از محققان، ج 57،
ص 213، ح 22

عزیزان به این روایات هم دقت داشته باشند. بنده تنها به عنوان خاتمه عرایض عبارتی از کتاب «کنز العمال» اثر
«متقی هندی» جلد دوازدهم بیان کنم. ایشان می‌گویند:

«لن يزال هذا الدين قائما إلى اثني عشر من قریش»

قیام و قوام دین با دوازده نفر از قریش پایدار خواهد بود.

این دوازده نفر همان حدیث «خلفائی اثنا عشر» هست.

«فإذا هلکوا ماجت الأرض بأهلها»

وقتی این دوازده نور پاک از اهل بیت از دنیا بروند، زمین تمام ساکنینش را در خود فرو می‌برد.

کنز العمال-المتقی الهندی، الكتاب: کنز العمال فی سنن الأقوال والأفعال، المؤلف: علی بن حسام الدین
المتقی الهندی، الناشر: مؤسسة الرسالة - بیروت 1989 م، ج 12، ص 60، ح 33861

این روایت در منابع شیعه و سنی مفصل آمده است. بنابراین آنچه که برای ما روشن و واضح است، این که
امروز حضرت ولی عصر (ارواحنا لتراب مقدمه الفداء) واسطه گرفتن فیوضات از خداوند عالم و بذر این فیوضات
به خلائق است.

تلاش کنیم همواره به یاد او باشیم. بنده این جمله را قبلاً هم در برنامه‌ها عرض کردم و بازهم به آن اشاره می‌کنم.
آیت الله العظمی بهجت می‌فرمودند:

اگر می‌خواهید خدا با شما باشد و شیطان در شما نفوذ نکند، صبح هنگامی که برمی‌خیزید رو به قبله و دست به سینه بگذارید و بگویید: «السلام علیک یا صاحب الزمان».

وقتی حرکت می‌کنید، بگویید: «یا صاحب الزمان». وقتی می‌نشینید، بگویید: «یا صاحب الزمان». وقتی مشغول کار می‌شوید، بگویید: «یا صاحب الزمان».

شب که می‌خواهید بخوابید، رو به قبله بایستید و دست به سینه بگذارید و بگویید: «السلام علیک یا صاحب الزمان».

اگر این روحیه در شما احیا شود، قطعاً شیطان دیگر نمی‌تواند به طرف شما نفوذ کند و شما جزو مخلصین هستید که از گزند شیطان و ابلیس محفوظ هستید. ان شاء الله خداوند همه ما را موفق بدارد و به جایی برسیم که همواره خودمان را در محضر خدا و محضر ولی خدا بدانیم.

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته